

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119238307
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6119238307.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu I., zastúpeného N., proti žalovanému C., zastúpenému N., za účasti intervenienta na strane žalovaného Z., o zaplatenie 677,38 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. mája 2022 č.k. 3C/15/2019-318 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 25.05.2022 č.k. 3C/15/2019-318 priznal štátu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že o veci rozhodol rozsudkom zo dňa 03.11.2020 č.k. 3C/15/2019-240 tak, že výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% a výrokom III. priznal intervenientovi na strane žalovaného náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobca proti tomuto rozsudku podal odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 24.02.2022 č.k. 17Co/30/2021-289 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi každému v rozsahu 100%. Ďalej dôvodil, že keďže štátu v rámci predmetného konania vznikli v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním trovy vo výške 195,14 Eur, musel rozhodnúť o nároku štátu na náhradu trov konania, a preto podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že považuje uznesenie za nesprávne z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky. Citoval § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca je toho názoru, že po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej už súd nemôže vydať uznesenie o nároku na náhradu trov konania, nakoľko tak mohol urobiť jedine v rozhodnutí vo veci samej. Postup súdu prvej inštancie označil za nie zákonný. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej totiž môže byť podľa neho rozhodnuté už len o výške náhrady trov konania, a to s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Žalobca je preto toho názoru, že v dôsledku vydania týmto odvolaním napadnutého uznesenia došlo prakticky k modifikácii právneho stavu založeného právoplatným rozsudkom, a to bez návrhu (ex offa) zo strany súdu, čo je procesne neprípustné.

3. Štát sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.),

bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p. zrušiť z nasledujúcich dôvodov :

5. Zo spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v priebehu konania vykonal dôkaz znalcom. Uznesením zo dňa 20.04.2022 č.k. 3C/15/2019-311, teda po vydaní a po právoplatnosti rozsudku o veci samej (rozsudok zo dňa 03.11.2020 č.k. 3C/15/2019-240 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2022 č.k. 17Co/30/2021-289, právoplatný dňa 15.03.2022), súd prvej inštancie priznal znalcovi za podaným posudok znalečné vo výške 345,14 Eur, pričom určil, že suma 195,14 Eur bude vyplatená z rozpočtových prostriedkov štátu (zvyšok zo zloženého preddavku). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.05.2022. Dňa 25.05.2022 doručil učtárni Okresného súdu Partizánske príkaz na úhradu finančných prostriedkov v prospech znalca, ktorý bol realizovaný dňa 27.05.2022. Dňa 25.05.2022 súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie.

6. V zmysle § 262 ods. 1, 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Predmetom odvolacieho konania sa v dôsledku odvolania žalobcu stala otázka zákonnosti rozhodnutia o náhrade trov štátu po právoplatnom rozhodnutí o veci samej, ktorým sa konanie v danej veci skončilo. Touto otázkou sa už na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora zaoberal Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 18.06.2015 sp. zn. 6MCdo 15/2013, za účinnosti zrušeného procesného predpisu Občianskeho súdneho poriadku zákon č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“). V citovanom uznesení uviedol, že cit. „§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. treba interpretovať v spojitosti s ods. 3 veta prvá ustanovenia tak, že pokiaľ súd nerozhodne, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, potom má povinnosť rozhodnúť o trovách konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak napriek tomu o trovách konania v rozhodnutí vo veci samej nerozhodne, môže o nich v zmysle cit. § 166 ods. 1 O.s.p. rozhodnúť dopĺňacím rozsudkom a to na návrh účastníka podaný do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, alebo môže rozsudok doplniť aj bez návrhu, no len do doby, kým nadobudne právoplatnosť. V zmysle citovaných ustanovení je teda vylúčené, aby súd dopĺňal rozsudok z vlastnej iniciatívy až po jeho právoplatnosti. To isté platí aj pri rozhodovaní o trovách štátu. Ak o týchto trovách súd opomenie rozhodnúť, môže o nich bez návrhu rozhodnúť dopĺňacím rozhodnutím, ale len kým rozhodnutie vo veci samej, resp. rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nenadobudne právoplatnosť.“ Dovolací súd zhodne s názorom generálneho prokurátora považoval opačný právny záver za neudržateľný, a teda za nesprávny, cit. „pretože odporuje platnej právnej úprave, zvyhodňuje štát a narúša princíp právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej“.

8. S uvedenými závermi, ktoré s poukazom na citované ustanovenie Civilného sporového poriadku s určitými výnimkami danými novou procesnoprávnou úpravou platia aj v súčasnosti, a ktoré aj v súčasnosti aplikujú odvolacie súdy (viď rozhodnutia napr. Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/36/2018, Krajský súd v Nitre sp. zn. 5Co/30/2020, Krajský súd v Trnave sp.zn. 24CoP/50/2021, Krajský súd v Bratislave sp.zn. 4Co/142/2020, Krajský súd v Košiciach sp.zn. 5Co/110/2019) sa stotožňuje i odvolací súd v danej veci. Odvolací súd nezistil žiaden dôvod na odklon od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít.

9. V danej veci súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť o náhrade trov štátu v konečnom rozhodnutí, resp. v tom čase nerozhodol ešte ani o znalečnom a spôsobe jeho vyplatenia znalcovi, v dôsledku čoho vydal napadnuté rozhodnutie až po právoplatnosti konečného rozhodnutia. Podľa § 262 ods. C.s.p. a v zmysle citovanej ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít na Slovensku nie je podľa súčasnej procesnoprávnej úpravy možné, aby o nároku štátu na náhradu trov konania rozhodol súd uznesením vydaným viac ako dva mesiace po právoplatnosti konečného rozhodnutia.

10. Podľa § 389 písm. d/ C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli, alebo ak také dôvody neexistovali.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. zrušil, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

12. Odvolací súd nerozhodoval o náhrade trov odvolacieho konania, ktoré žalobca ani nepožadoval, nakoľko konanie o veci samej je už právoplatne skončené vyššie uvedeným rozsudkom, a preto v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. nemožno už o náhrade trov voči štátu rozhodnúť.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).